

особа). Проти – “Ні, не підтверджую” – проголосувало 7,58%. Недійсними було визнано 2,10% бюлетенів.

Схваливши на всенародному референдумі 1 грудня 1991 Акт проголошення незалежності України, народ України надав цьому документові реальної сили та започаткував новий етап розвитку історії України.

В.М.Литвин.

АКТ ТРИДЦЯТОГО ЧЕРВНЯ 1941 – декларація про відновлення Української держави, проголошена Організацією українських націоналістів під проводом С.Бандери у Львові всупереч волі німців, котрі в ході бойових дій на той час окупували майже всю Західну Україну, але ще не встигли організувати в ній свою владу. Пункт 1-й А.т.ч. проголосив відновлення Української держави і закликав український народ боротися за її суверенну владу на всіх національних землях. У пункті 2-му йшлося про створення на західноукраїнських землях української влади, підпорядкованої майбутньому національному урядові в Києві. Пункт 3-й містив запевнення, що самостійна Українська держава буде тісно співпрацювати з Німеччиною. Далі було оголошено список членів державного правління (уряду) на чолі з Я.Стецьком. У наступні дні по всій Західній Україні активісти ОУН організували мітинги на підтримку А.т.ч., створювали органи української місцевої влади.

А.т.ч. застав окупантів зненацька. Через кілька днів, після консультацій з Берліном, нацистська служба безпеки (СД) заарештувала Я.Стецька та його колег. Бандеру гітлерівці тримали під домашнім арештом у м.Краків (Польща), вимагаючи відкликання акта. Бандера відхилив вимогу, і разом із Стецьком його відправили до Берліна. Обидва опинилися у концтаборі Заксенгаузен (за 30 км від Берліна). ОУН(б) пішла в підпілля і почала підготовку збройного повстання проти окупантів.

Літ.: Українське державотворення. Акт 30 червня 1941. Зб. док. і матеріалів. – Львів, Київ, 2001.

В.С. Коваль

АЛБАНЦІ – нація, основне населення Албанії. Проживають також в інших країнах Балканського півострова й Азії, в Італії. В Україні поселення А. виникли у період російсько-турецьких війн та піднесення національно-визвольних змагань народів Османської імперії у другій половині XVIII – на початку 19 ст. У 1770-х спільно з грецькими емігрантами в Керчі, Єнікале й Таганрозі вони склали “Албанське військо”, переформоване згодом у Грецький полк, який після приєднання Криму до Російської імперії переведений до Балаклави. 1784 для його поповнення з Молдови прибули 2353 А., які, проте, не всі погодились стати військовиками. 1797 полк перейме-